

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.

REDACTIUNEA:
STRADA-DOMNÉSCA (URI UTCZA 19).

ESE TOT IN A DOUA DUMINECĂ.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	1 fl. 50 cr.
Pe 1/2 an	3 fl. —
Pe un an	6 fl. —
Pentru streinătate, un an	15 franci.

+

DR IOAN VANCEA DE BUTEASA.

*Jăleşte aşi naţiunea, jălesc românii toţi
Mereu se scaldă 'n lacrimi ai Romei strănepoţi;
Deplângu şi sôrtea crudă ce aşi ei au ajuns,
Vedënd, că câţi le lucră spre perdere 'n ascuns! ?*

*O, scumpa mea naţiune, ce seculii străbuni
Veret-au cu nemilă într'atâtea naţiuni
Tirane, nemilôsă, cu dor de cucerit . . .
Tu plângi astăzi cu jale, tu plângi necontentit !*

*Românii aşi in lacrimi cu toţii sunt scâldaţi,
Vedënd, că sôrtea noastră i „se fim persecutaţi“;
Taceţi însă nu plângeţi, taceţi nu plângeţi dară,
Dedaţi sunteţi voi doră c'o sôrte aşa d'amară.*

*Dar Dómne-atotpotinte, ce 'n ceriú esti prémărit,
Ór' fie Dómne, spune, ór'ce noi ţi-am greşit,
De iei din jurul nostru p'un mare-al nost bărbat,
Ce 'n trup şi 'n suflet fost-a român adevărat? . . .*

*O, dormi in păce Mare, ce 'n tronul têu inalt
Rêvas-ai totdeuna român neclătinat;
Dar rógă-te pururea tatălui cel ceresc,
Să aibă grijă şi de poporul românesc.*

*In locul têu, şopteşte-i divinei Provedinţă,
Ca să ne rânduiască-un român de trebuinţă;
Ferescă ne Présfintul de fiعة titan,
Fereşte-ne, o Dómne, de Szabó şi Lauran.*

IUSTIN ARDELEAN.

Astronomia d-nului profesor Dr Spaimă.

D-nul profesor Dr Spaimă, precum îl cunoşteţi foarte bine, d-nilor c-titori ai „Vulturului“, este un născut filosof. Dar cu toate aceste, şi el este păcălit câte odată de către studenţii blastă naţi, însă nici odată așa, ca el să nu ie dee revanche-ul.

Iată un exemplu :

— No, vedeţi fiilor, — esplică odată d-nul profesor tocmai la prânş studenţilor, carii erau traşi ca sila la el in vipt; — găluşca acésta d. e. e pamântul, astalaltă de lângă ea e d. e. luna, c's mai mar e (care o voiú mânca-o eu) este d. e. sôrele, cele mai mici sunt toate stele şi diferite planete; no, vedeţi fiilor, acum chiar că putem se vedem naintea noastră întreaga lume şi se cunoştem totă astronomia. Pricepeţi-mă ?

Cum să nu ! Au şi documentat că-l pricep.

— Mă rog de un pamânt!
— Mă rog de un pamânt cu lună cu tot !
— Eu cer sôrele !
— M'aş rogă o câteva stele !
— Mă rog, domnule profesor, binevoiţi a-mi da un pamânt, un sôre şi vro câteva planete întră carisă să afe şi luna !

Peste dece minute potopiră totă lumea.

— Naintea d-nului profesor se află acuma golătatea cé mare şi nemărginită, care a fost esistat nainte de ce a fi creat Dumneşei lumea, — şice unul dintră ei, care eră mai blastemat, ciocnind furcuţa de fundul blidului gol, in care a fost găluştele.

Dar tocmai ştudentul acesta, care să vedé așa de priceput in astronomie, nu eră tocmai in curat cu lecţiunea pe după améşei şi așa fu silit să capéte secundă.

— No, veşei fiule, îi şice profesorul, dupăce să duseseră ceialaltî toţi cătră casă, tu m'ai arătat mie aşi la améşei golătatea cé nemărginită, eu şi voiu arată acum şie golătatea cé marginită. Şcola acésta golă este acea, iar tu vei rămăné inchis aici, până ce v'or răsări stelele.

AGUILA.

Cum ar fi mai bine ?

(Din Beiuş.)

— Aşa-mî pară, că in anul acesta, cu ajutorul lui Dumneşei, v'om avé mare rod in crumpe (cartofi); ce socoţi dară fiule, cum ar fi mai bine, să-mi cumper câţi-va porci de ingrašare, seu sa şen câţi-va studenţi in vipt? . . .

Contra cholerei.

Românilor! Nu vă temeți de cholera, păuă trăiește d-nul Dr Iosif Rednic din Cotonovaroșu Orădii-mari, că acela cu mânia lui așa păfugă cholera, de va fugi iară înderept in Mongolia (de unde ne-au sosit și alte reutăți, dar domolite o leacă de brațul român) rumpându-și capul.

L a b a l.

(Satiră.)

— De I. POPILIU. —
(Urmare.)

Alții iară desperați pâuă la melancholië
 Împărțesc cărțile iară; într'aceste in chilië
 Resună o lamentare: „O, soțul meu preiubit,
 Iară te mai joci in cărți, hazardul afurisit,
 Șci tu că ne ruinează! . . . nu poți abdice odată
 De cărțile urgisite, de patima blastemată? . . .“
 Iar unul din jucătorii îi răspunde: „mergi muiere,
 Lasă-mă ca se-mi petrec (!!)“ — și o profundă durere
 Îl strivește; ar voi ca să părăsescă jocul,
 Dar perdū multe parale, — î-și va mai t-ntă norocul . . .
 Și continuă hazardul amarū și desperat,
 Il măgulește șperanța, că va fi recompensat;
 Zădarnică ilusiune, toți banii și-i a perdut.
 Ce să facă el acum? Își cere bani imprumut
 Pe credit și pe garanță, pe cuvântul de onore,
 Și continuă hazardul cu indoită furóre.
 Să ne întorcem privirea dela amarul tabloū,
 La moment v'om reveni iară la dēnsul de noū,
 Și să vedem ce mai face cavalerul cu „bon-ton“?
 El uita-sē 'ntre pocale aventura din salon,
 Și eră in voie bună; — sculându-sē dela masă
 Merge și el la hazard, jocul tocmai incetasē;
 Unii cu voce inaltă părălele căștigate
 Le numērau suridēnd, alții in realitate
 Nu avēu ce numēra . . . numai prin comput mental
 Numērau banii perduți in hazardul infernal.
 Atunci unul dintre ei, cel mai mare matador,
 Care mulți bani dobēndi-sē, le propune un favor:
 „Care va să aibă cre curagiul cutezător
 Sē-mi ridice bani in cărți“ — strigă el nepăsător —
 „Una mie de floreni?“ — E o galantă parthiē,
 Dar nimene nu rēspunde, e liniște in chiliē;
 Unii vrēu unii nu vrēu, dar cu toții șovăiesc
 D'un risic atât de mare toți sē tem și sē feresc.
 Cavalerul Mecenatē spre uimirea tuturor
 Dice: „Eu sum otărāt, eu primesc acest favor“.
 Ia punga din buzunar, numēra cu sânge rēce
 Una miē de floreni; „Cavalerul vē intreca“
 Hraiește propunătorul și el încă numērand
 Bani in acea-și sumă, fōrte profund meditând,
 Cu ōreșicare disgust matadorul împărțând
 „Spune ce ai cavalerie?“ — îi întrebă iremurând . . .
 „Treideci“ — dice cavalerul — „parcā mi-a suris
 [furtuna“
 „Perdu-și banii cavalerie, că eu am treideci-si una!“
 Și arătându-i cărțile luă banii la momēt,
 Cavalerul nu-i in stare să grăiască un cuvēt;
 Dēnsul nu voiă să credă, cumcā in realitate
 L'a ajuns atât de iute grozava fatalitate.
 El cu multele aventuri eră pré bine deprins,
 Dar așa mare desastru încă nu l'a mai suprins;
 Eră confus și distras . . . și cugetă la parthie
 Îl trezește ospētarul dintr'acēsta letargie:

„Scusați-me cavalerie, că voiū fi puțin discret,
 Achitați-mi — dice — conta, domnule pentru banchet!“
 Cavalerul aūdindul, sē umple de rēci ficci:
 „Ei, dar ce costă banchetul?“ — dice, venindu și in orī.
 „O sumuliță rotundă . . . nici pré mare, nici pré mică.“
 Cavalerul n'are bani și își vede prăpastia,
 Sē rōgă de matadorul, ce a dobândit parthia,
 Șcim că dintrē două rēle cel mai mic e preferit,
 Compromitat să nu fi, sē rōgă dar umilit:
 „Dă-mi o sută de floreni, pe cuvântul de onore!“
 — „Nu pot dá! — acēsta marfă are puțină vālōre! . . .“
 Ospētarul fiind in-ă om espert și iscusit,
 El cunoștea fōrte bine pe matadorul vestit;
 Și el fusē de față când sē juca-sē parthia,
 Vedū sub ce condițiune perdū cavalerul miia . . .
 Ospētarul vorbi dară in al junelui favor:
 „Cavalerul e galant!“ — dice cătră matador —
 „Una sută de floreni e o sumuliță mică,
 Pe cuvântul de onore poți să i-o dai fără frică.“
 Matadorul șciă bine, că ospētarul siret,
 Modul tragerei pe sfōră, îi cunoște in secret . . .
 Dice dară matadorul: „Colegul meu pré iubit!
 Ambii suntem cavaleri . . . ved, că ești tare lipsit,
 Ađi mie, mâne ție“ — matadorul mai replică
 A sē jucă la hazard șciu eu că ce va sē dīcă . . .
 Și cei ce sē jōcā 'n cărți — sōrtea lor e escentrică, —
 Nu pot avē bani puțini (aut *Cesare*, aut *nimicā*).
 Una suă de floreni dar să mi-o restituiești,
 Ți-o dau și nesmintit la ospētar se solvesti.“
 Petrecerea tot decurge, — dar fiind aici sub sōre
 Tōte lucrurile lumei deșerte și trecētore,
 Așadară chiar și balul încă estē trecētor,
 Óșpeții, e timp sē și facă și ei socoteala lor;
 Și cei ce fac socoteală economi buni se numesc,
 Aflând insă rezultatul, muți dintrē ei se uimesc,
 Bani dați pentru petreceri, cari inima le cere,
 Au făcut o mare strungă in modesta lor avere
 Spesēnd fără de cruțare. Hei, că luxul strălucit
 Ar fi de dorit să fie delăsat și părăsit,
 Sē-l folosēscă avuții cei ce au multe părăle,
 Și nu le pot consuma, pentrucă lipsēle sale
 Represintă mai mic număr, decât părălele lor,
 O, ce defect favorabil, ce defect incântător!
 Au și acestia insă dătorința neiertate,
 Sē dee din prisosința părălelor căștigate
 Pentru binele comun și pēntru filantropie;
 Dar acēsta dătorință morală, precum se șcie,
 Pré puținii o împlinesc, și acești *mecenați* mari
 Sunt ca și corbii cei albi, de nu cumva și mai rari,
 Că nu-i lasă egoismul și inima lor nebună,
 Pentru binele comun să facă vr'o faptă bună;
 Pentru capricii fatale și pentru gusturi bizare
 Șpesēză sume fab'lōsē, spesēză făr' de cruțare,
 Ca și mylordul angles ce avū gust curios,
 Cum ar poté ei sē vedă uu periclu desastros . . .
 Anume, dori mylordul, dar' nu șcim din ce motive
 Ca să vedă ciocnindusē două mari locomotive.

Ce privește măreță și demnă de admirat,
Din acesta cauză dară mylordul cel micunat
Când vedă trenul curgând cu gróznică repețiune,
Iar fi plăcut să mai vedă din opusă direcțiune
Un alt tren venind în față, ciocninduse cu amar,
Șperând să-și indestulască dorul seu fatel, bizar;
Tot mereu, mereu prive la trenul cel curgător,
Insă numai înzedar, pericolul ingrozitor,
Sórtea ce capricioasă, nu îl aduce de loc
Ori și cât tot așteptă, mylordul n'avu roroc
Că trenul să se ciocnescă, ba nici nu s'a întemplat
Că trenul barem odată să fie derailat . . . .
Urînduse să aștepte ciocuirea eventuaă
Să hotări ca să-și facă din averea-i colosaă
Trenuri proprii, peste carii să pótă singur dispune.
Trenurile fiind gata și stând la dispusețiune
Dóuë mari locomotive și în direcțiuni contrare,
Și pe acea-și liniș punënduse în mișcare,
Și mylordul le privește cu multă predilecțiune,
Și un curs accelerat să le dea — el dispune,
Trenurile se ciocnesc cu grozavă repețiune . . .
Cum ș'a petrecut mylordul? — cronica nu ne mai spune.

(Va urmá.)

La tribunal.

Judele: Cum de ai observat d-ta dómna, că in-criminatul ți a furat banii?

Dómna Daibelbus: D'apoi, d-nule jude, l'am fost simțit bine când mi-a scos din busunarul din dărăpt . . .

Judele: No, și apoi de ce nu v'ați întors îndărăpt numai decât?

Dómna Daibelbus: D'apoi, d-nule jude, eu așa am cređut, că densus numai o leacă de comedie vră să facă cu mine și să mă gálálé.că.

CÂNELE ÎNȚELEPT.

— Așa deu, cumnate, sunt unele animale foarte înțelepte! Sunt destulă cai și câni, carii au mai multă minte decât gazda lor!

— Nici asta nu-i drept! grăi iagărul (forestierul) care trecé tocmai pe acolo.

— Cum poți vorbi așa d-nule iagăr, că nu-i drept, când chiar și d-ta ai un câne de acela!

Bine că au fost trei-înși.

Numai tot așteptă biata familie pe capul cășii, pe domnul maistor, ca să vină dela vie, dar durere, totă așteptarea eră zădarnică.

Fiindcă să facă-se nópte binișor, s'a decis dar biata maistoriță ca să mérégă să-și cerce maistorul perdut. Plecară deci trei-înși după densus, și anume: maistorița, șăgărul Muchi și sucitóra.

Ajungând cu ajutorul lui Dumnezeu toți trei în pace la vie, maistorița dá cu nesăț dupa cercarea iubitelui ei soț, dar durere, bărbatul nicairi ca în palmă.

Deodată se auđi un țipet grozar.

Ce-i, ce-i, ce să póte întempla acuma în poterea nopții? Aha! nimic ceva mare! Lueru bagatell! Adeca spectabila maistoriță, ca să incuragieze mai tare pe șăgărul Muchi, să hotărísé să-i mai întindă urechile barem de vro trei degete, mai cu sémă fiindcă la observat, că mai mare inclinațiune are spre cautarea după strugurași, decât după domnul maistor.

După toate aceste, peste câteva minute stau ambii, séu pardon! toți trei locului, și ascultă cu urechi ascuțite.

— Nu auđi tu Muchi, dice maistorița, ce grohăitură se aude colo întré rázóre? Atare porc-rétăcit trebuie să fie.

— Dapoi, dómna maistoriță, dice Michi, grohăitura aceea chiar că este o grohăitură adevărată; dar așa cred, că porcul acela nu-i porc adevărat, ci-i domnul maistor.

Așa a și fost.

No vedeți, că nu înzedar venirá trei-înși:

Maistorița l-a observat:

Muchi l-a cunoscut, — iar . . .

Sucitóra . . . . l-a sculat.

APIS.

Politică finanțială.

Pretorele: (Nóptea, venind din casină, unde a perdat toți banii în cărți.) Hăiducule! Ai atare jidan în arest?

Hăiducul: Ba, d-nule!

Pretorele: No, pe diminéță să fie barem unul, dar care să aibă și bani.

RĚCUNOȘTIINȚĂ.

— Na, fiule, mărul acesta; ađi te-ai portat foarte bine, și deacum nainte încă se te porți bine. No, șci acuma pentru ce ai capătat mărul?

— Șci, pentru că-i vėrminos.

Țiganul cu slănină.

— Poveste prelucrată în vers. —

Intr'o n'pte fortunosă
O slanină fôrte grasă
Țiganul a fost furat
Dela un bogat din sat.
Cu slanina în spinare
Ajunsă-se la o vale,
Unde pe o puște
Ca un vêrf de munte
Trebuie să trecă
Pân 'la cea parte :
„N'opte 'ntuencosă !
Mult ești ne-nilosă . . .“
Țiganul strigă
Și-apoi se rugă :
„Cipă D'omne clipă,
Ți oi da ție-un pică
Numai să-mi fi îndurat,
Nu căută că-i de furat.“
Dumneđu se îndură,
Numai decât fulgeră,
Țiganul atunci voios
Trecu pe sus — ca pe jos ;
Dar când se vedu scăpat,
De pe țermuri a strigat :
„Acu D'omne, clip or bá,
Slănină nu-i capeta . . .“
Abia cuvântul gata
Țermurul se ruina —
Hopp, na drace un cioroi
Pân 'la-urechi plin cu neroi.
Cióra 'n noroi se sbătea,
De s'ănină nici gândea.
In fine mai leșinat
Ajunsă-se la uscat.
Când fulgerul iar' clipi,
Cioroiul chisa zări,
Și-apoi cătră ceri hărjit
Gelnic grăi — umilit :
„Devla, devla, frate,
Ambii făr' de parte ! . . .
Acu cred ce-am audit,
Că tu nu șei la glumit.“

Fraga Mersigan

Numai el a mai lipsit.

D-nul director al gimnasiului X. chieună odată
o conferință profesorală

— Toți au sosit măgarii aceia ? — întreabă de
pedelul care eră tocmai în ușă.

— Așa este, răspunde pedelul cu umilință, toți
au sosit, numai chiar domnul director mai lipsește.

MONSTRONOMIE.

Kártye kotnyászká gyáics
gyelá vái sámár gyi kotnyia
aszta tunná in ziuá in káre nye
gatám szá merzsem la manéver.

Dráziimnyeii párincz.

Am kápátát poku káre mnyi lác pusz pá re-
pecziș și mulezám d'omnye ká am tyipăit in iel o
săptye bruși gye brânză gye kapră și opt întorzuri
ku kurety și tri dárabe gye klisă gyicsejă ku mușty.
și doi zloczi rēi ágyeká gyi bánkă. nu șesú ese și
kum o mái hhi gyi minye, ká tunná ku bányisorii
ásztjá nu moi pre potyé unze la manéver. Nu fáce
nyimiká numa acseia-i kám réu ká mám táre uít
áicse in afurisztá ásztá gye kotnyie. mi zsiuá ká
după manéver fug in ezará rumínyáskă pásztă grá-
nyicză. Aklo pákum am auít apu-sz kárnáczii pá
gárduri și aklo sesú ká o szá hhie gyin minye csevá.

Am foszt mái gyi unéz la „Zidfa“ șesicz Dum-
nyevósztă aklo ingyei vingyiglău și káfánă csá máre
și szá șesicz ká și mnye mo foszt rușinye gyi ese am
vazut aklo, ágyiká d'oi domni gye rumán unni domn
máre ku kásză și ku másză gyáics, iară eselălált ii
un popă grek gyipă szátje (numile lor nu vil pot
s punye ákumă pentrukă lám zuitát, numá oi întreabă
io gyi domnyisoru pászároii sápu in eselá rind vi lvoi
szkrie.) sápu ferészkatye Dumnyezo kum szor pâl-
muit áklo unu pá áltu și szor szuduit tát gyi mamá
szpurkát și szor bătut ku eșernyeu gyi tocz vingyizsi
și tácz kelberii rigyáu gyi iei și zicsáu ká ehun ní
látszik higy olá van. no táikă vezi ápu mândru lukru
or fákut ómenyii ácseia o bá, mnye așami páre ká
ár trebgyui mái binye szpánzurác pá améndoi gyi
limbă, gyekát szá nye fákă áșá rușinye nóuă lá ru-
mányi. hhie le rușinye, máncei rusinyá in mnyezslo-
kul tégului la Beinș pentru o brișcă gye tri griczári.
O ávut máre norok gyelá Dumnyezo popá ála ká-i
om kám nált, ká gye eră mái mikuez átuncs iesztá-
lált domnyisor il ápuká gye barbă apu gyábunászámá
fáceá gyin iel popă popisztășszk, iară domnyisoru
iesztă o ávut norok ká fu kám iutye la ptyicóre, ká
áltmintrelea gyel pringyá popá, átuncs hírtiyián gye-

lok il álezseá gye szfint in iád ori gye deputat in raiú.

Dápu acejá nác auzít ká o incesepu a pusztii Csórále in grágyiná Dászkálilor ágyeká ká domnu popá Csóra ár hhi bántuit réu pá domnu pärintye Dászkál si ká dórä ár hhi fákut asa lukru ku avereá szfintyei bgyiszericsi kum . . . kum . . . kum ái fá- kut Dumnyetá táiká sç-i átuncsá kánd ierái fikurátor. No ápu io nu vréu szá zsgyék pá nyics unu gyintiá acseia domnyi preuți numá ácseia csár ka oi fáce akumá gye z-ugyek pá tácz ácseia domnyi, kárii n u o czirá gyi ruşinye si vorbeszk flekuri-mlekuri si zik ká dórä domnu pärintye Csóra ár hhi lukrát tátgyá- uná ku todomásu domnului pişpek Meşianu, hhieie ruşinye si la acseia käre nuş pot ezinye gyi flit si käre vreu szá aduká intunyerek si folturi nyegre pá nu mele esel bun a szfucziei szále domnului pişpek. má mnyir ká nu szá tyem ácseia gyi Dumnyezó si gyi bányetul esel ászkuczít a lui Vászálká. Apu nui gyesz- tul ká szunt hunczvuczí gyacseia gyi koklánderi si guri mári umplutye ku pákátye, ká szácsii pá vremea ászta ku bukátye, numá mái ieszte si un ujság in Szibgyii pá käre o tyamá nustyu zéu o *Tripou o Tri- buna*, ápu şacseia nui paszá gyi ruşinye numá szkrie áklo ká dórä zsándarii ár tí mersz pá porunká dom- nului pişpek lá Mikáláká ka szá versze szánzse rumu- nyeszk no ápu ioi szpun vergye in ochi lá csinsztu Tripou ká mintye, si-i dáu áselá szfát kotunyeszk ká szá nu forfotyászka jaká nu şesi csevá bizonyoşon. Dáká áre báí ku Csóra ápu áibá báí ku iel, darä iarä nu tát pominyászka gye kotyeczu domnului pärintye, ágyeká ieie lá todomás, ká nyics odatá nu szá bázse in kotyeczu áituiá. Holottad, akär nü, la csinye nui pláce ápu vinä si d-ie taczá ku minye szá czil in- väcz la fektenstellung ku baionyetu.

No ápu szá şesicz si acseia ká o murit fiertátu irşeg gyin Biaj, pákum ám auzit io ápu o szá hhie in loku lui pişpeku gyin Gyerlá ku numimele Szabó. vái şámár, ii atuncsi gye bgyeczii romány ká áselá, pákum ám auzit io ápu o vinyit kalári pá kál gyin Ázsiá ku Tuhutum si şçi trázse ku ochii binye kátrá Gergucz gyelá Kluzs, no sápu in loku lui ár merzse in Rezidencziá csá máre gyelá Gyerlá domnu Laurán gyáics, no ászta ár hhi bun in Gyerlá numái kát in áltá Rezidenczie. Dáká ár hhi dupá minye átuncs io áş fáce intráicsip, agyiká áş punye in kándidáczie gyi irşeg pá domnu pärintye Dringäu gyin Simánd, iel, kred ká nár potya kefeii pá rományi, ká io furat fikurátoru kefeá.

Akumá szá şesicz, ká numá o kártye voiú mái szkrie gyáics gyin Szodomá ászta gyi Oragyie ká ám gyegánd pákum vám foszt szkrisz, szá czíp gyi pá minye dupá manév-r tát risztungu ászta impärátyeszka si szá fug ku tátu in ezará rományászka tumná áşá. si szá má bág áklo in regementu dorobáncziör ka szá inväcz mái binye rományeşese şápu átuncs ve-

gyeicz voi cse kärezi mándre szá vá szkriu io gyi- pákló.

Trimet voie bună si şánatátye vouä la tácz si lá kisbgyiräu noszt si la Ficzá Pászkului si la Medrea Czukurisului si lá Krivá lui Tomety áluí Iszpászu krumpii. Plekácsunye bună lá tucsetäcz.

Beifuss! Ruht!
Holoszagoszolgája.

Vászálká.

Domnul pärinte si sätenii.

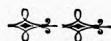
Réu rod dete Dumneş-u comunei X, atât in póme, cât si in bucate. Bieţii säteni se duserä darä la domnul preot :

— Să şçi, domnule pärinte, că in anul acesta suntem bätuţi de Dumneşeu ; şecara puşiná, orzul nu-i mult, cucuruzul ca 'n palmä, iar gräul plin de täciune. Ovës este destul, dar caí nicäiri, astfel ne-am hotärüt că se vë däm ovës in preşul birului, d-nule pärinte.

Domnul pärinte cugetändu-së câteva minute, le rëspunşë :

— Bine-i, iubiiilor mei poroslavnicí, dar sä şçiţi, că pentru ovës si eu vë voiú ránchezä vouä in biserică cum fac caii, dar nu vë voiú cântä.

Audind acësta creştinii, de loc se duserä la ju- pänul Erger, sä le dee gräu pe aşteptare, de si cu interes mare, ca sä pätescă pärintelui birul, nucumva sä le ránchezascä in biserică.

Mai bine ar fi intors.

Ițig nu-și potu capeta banii dela Kohn, banii adecă partea din banii aceia, carii-i agonisiseră ei la olaltă, strigând și vândend pieile cele de epure. Tréba a ajuns naintea judecătoriei

Dupăce sē plânsă bietul Ițig cu jale, 'l cuprinsă mila de el pe jude și apucă a-l mângăia astfel:

— Nu te supără jupâne Ițig, că deși atunci 'ți vei vedé banii dela Kohn, când 'ți vei vedé ceafa, dar servescăți spre mângaiere acea, că deși sunt la Kohn banii, dar la tine-i dreptatea.

— Ai, vai, domnule jude, mai bine ar fi să fie intors lucru, adeva la Kohn dreptatea, și la mine banii.

Tac și sufăr.

Tac și sufăr cu mândrie
Și-mi ascund dorerea mea,
Că nime 'n lume să șcie
Ce — să șciu — nici eu n'aș vrea.

Voi credeți că 'n veselie
I-mi petrec eu traiul meu,
Că și-ați cânt de bucurie
Și nu de-al vieții greu.

Ce să fac? de-oi striga 'n lume,
Că mai mult nu-s cine-am fost,
O sē-mi perd mândrul renume
Și-oi fi deris ca cel prost.

Iar' vouă amici de cruce
Ca 'n „parantese“ vē spun,
Că traiul meu bun și dulce
M'a lăsat ca pe-un nebun.

Și-așa și de nu să șcie,
Eu sufăr nemărginit,
Căci am multă dătorie,
Dar nu am mai mult credit.

Don Prisăcan.

R E T Ă C I R I.

Țiganul trecend odată printré hotaré îi vede forestierul satului și numai așa diu petrecere îi bagă niște dramişore din pușcă in nădragii lui cei roșii.

— Pentru ce mă pușcași domnule?

— Am cugetat că ești atare pasere cu pene roșii.

Nu peste mult timp fură țiganul din pădurea cé satéscă o grindă mare și prețioasă.

— Cum ai cutezat mēi țigane să furi grinda acésta? strigă pe el domnul forestier.

— Dapoi, domnule, am cugetat că-i atare scobitóre de dinți.

O VORBĂ SERIÓSA.

5 GALBENI PREMIU!!

Subscrisa redacțiune, voind de o parte a inavuți literatura nōstr, iar de alta parte a dá impuls cultivatorilor respectivi: prin acésta eserie concurs pentru satira, séu umorescul cei mai bun, pe lângă urmátórele condițiuni:

a) Obiectul sē fie scos din viața socială séu politică a nōstră, fie insă cât de obiectiv și de o intindere nu pré amplă.

b) Manuscriptele sã se trimit la subscrisa redacțiune până la 1/13. Septemvrea. c. adaus fiind și un plic conțenător de numele autcrului.

Manuscriptele sē vor censurá prin o comisie alésă dintre români de aici, și plicul desfăcenduse, sē va inmanuá premiul pe calea sa.

Oradea-Mare 17/20 Mai. 1892.

REDACTIUNEA „VULTURULUI.“

Atragem atentiunea on. cetitori spre publicățiunile noi apărute in fóia nōstră.

POȘTA REDACȚIUNEL.

DOMNILOR ABONENȚI. Vē rogám domnilor, cu tot respectul, spre a ne trimite abonamentele, deóre-ce suntem tare lipsiți de bani. — A. R. Am primit cele trimise. Mulțamită și salutare! — G. Y. Am făcut pașul necesar. Preste puțin timp veți primi rezultatul. Salutare! — E. M. Nu le putem folosi. — I. Hora. Ni este cam dor de d-ta. Dórá n' ai murit? Salutare! — P. P. In 26. l. c. v'om conveni in Mehadia.

Pentru publicul român.

Am onóre a face cunoscut m. o. public român, că in 26. l. c. st. n, adecă Duminecă voiu deşchide **BĚRĚRIA și CAFANA** mea, care se află in scalda cé nouă alui Rimanóczy. (Piața Bémér.)

M. on. public român póte fi asigurat, că afară de acea, că localitățile sus numite sunt cu cé mai mare eleganție și cu cel mai bun gust arangiate, **séra iluminate cu electrică**, se va împărtași de cele mai bune și cele mai gustóse mănecări și bėuturi de tot soiul.

Onoratul public român prin acea, că mē va onora cu cercetarea, va avé o rară diștracție in localitățile mele cu atât mai vėrtos, că in cafană se vor aflá fórte multe foi române, gazetele române din patrie, din București, din Bucovina, din Viena și din tóte părțile inlocuite de români.

Sperând, că stăruința mea, și jertfa acésta va fi din partea m. onoratului public român in deajuns aprețuită, am rēmas

cu cé mai distinsă stimă
Antonius M. Walter.

*Pēlarii, ghetē, chimeși și tóte obiectele
necesarie bărbaților* in calitățile cele mai fine și
pe garanță se pot afla in neguțătoria lui

MORIȚ SCHWARTZ

care s'a fundat la anul 1849 și care de atunci și
până 'n dilele de ađi a fost tot bine cercetată de
m. on public.

Neguțătoria este cunoscută sub firma lui M.
Roth, și e pe piața Bémér.

Martin Bánáti

rasier și friseriu in

ORADEA-MARE (Nagy-Várad)

STRADA PRINCIPALĂ (Fő-utca) visavi de
palatul Bartsch.

Și-a renovat pravalia sa de
ras și tuns cu un gust fórte elegant și 'ntru'n
mod fórte imosant.

Are in deposit mare diferite

**briciuri anglose, soponuri de diferite
mirosuri,**

*cari le recomandă dinpreună cu purfumeria
sa in grația și in partinirea publicului român.*

Minunate velocipede
SE AFLĂ IN PRĂVĂLIA LUI
H. Friedländer
Oradea-mare (Str. principală)

care se pot cumpera cu preț foarte moderat, ba chiar și pe rate.

Susnumitul neguțător i-și recomandă on. public român încă și cele mai fine și ieftine pelerini și chimeși, precum și nafrâmi și ghețe bărbătești.

Corespondințele din provincă pot să fie româneșce.

DANIEL KUTASI

librarie și neguțătorie

de

tot feliul de papir.
(Strada principală, Fő-utca). Are in deposit tot feliul de

tipărituri bisericești și școlastice

rubricate după ordinațiunea

OFICIULUI DIECESAN.

Își recomandă totodata și tipografia sa accelerată, in care

invitări, bilete de intrare, cărți de vizită,

ORDURI DE DANS,

precum și tot feliul de tiparitură se pot tipari intru'n timp foarte scurt și cu prețuri foarte moderate.

INTERESANT!

Cine a mai auzit de o așa lesnitate in haine, ca și la *Ignátz Stern* (neguțător de haine pe strada Arborelui-verde, Zöldfa utca.)

Renumita neguțătorie de haine voeșce a atrage atențiunea publicului român asupra sa, și vinde hainele ca și când le-ar da de po-mană.

Deci, pentru sprijinirea cea bună și recomandă subscrișul depositul seu mare de ori și ce pănuri și de tot feliuri de inbrăcăminte bărbătești seu pruncești.

cu totă stima

Ignátz Stern
neguțător de haine in Nagyvárad,
(Zöldfa-utca).

MINUNATĂ OCASIUNE

Am onóre a aduce la buna cunoșciință m. on. publicului român, că prin nișce târguiri, cari le-am făcut acum de curênd, am devenit intr'acea bună stare, că pănurile mele, precum: **missierul, toile-, satin-, zephirul, precum și tot felul de ștofe pentru haine femeșci,**

INTREG STAF. PENTRU MIREȘĂ, mai departe mêtasă fine și de diferite colori, voil francez și batiste, precum și plouarie și umbrarie temeșci, le pot vinde cu prețuri mult mai moderate decât până acuma.

Remășiță de pănuri cu jumătate de preț.

Incă odată recomandênd ocasiunea acêsta rară in atențiunea m. on. public român, am rêmas

cu cé mai profundă stimă
Samuil Kohn, iunior.
Oradea Mare, Piața Bémer.

Otel si cafenea

Am onórea a înșciință onorab. public din Biharia și Oradea-Mare, că am inchiriat pe mai mulți ani otelul Bucșányi, numit:

„Otel National“

Oradea mare, strada Grădinei,
cu 12 odăi pentru óspeți, cu cafenea și restaurațiune de véră și de iernă,

pe care le-am arangiat conform trebuințelor moderne.

Mulțumind on. public de increderea cu care m'a onorat timp de mai mulți ani, li cer spiriginul și in viitor, servi du-i și de-acuma nainte **beuturi bune,**

bere Dreher de cea mai alésă calitate, vinuri curate și mâncări gustuóse.

Serv umillt

IOSIF SCHÜCH,

arêndatorul „Otelului National.“

10-10